

Säp nä là quan tham, bä bänh näng. Lúc đã nguy käch, ông dän vä con phäi "cáo phó" cän thän trên truyän hình, báo chí, thông báo cho các näi đän phúng viäng.

Bà vä ông nghe dän sät sät nói:

- Xin ông cä yên tâm!

- Yên tâm là yên tâm thä nào! Bà phäi nhä kä là truyän hình thì phäi thông tin vào "giä vàng", báo phäi đăng ä trang có nhiäu ngäng i xem. Nhäng näi tôi đã täng đän mäng Tät, mäng tuäi, mäng cäi, mäng tân gia thì đän träc tiäp. Chä đä sót mät näi nào đäy, nhät là đäng quên mäy thäng tôi đã nâng đä, cät nhäc...

- Vâng... - Bà vä sät säi: - Ông cä yên tâm mà lên thiên đäng.

- Lên thiên đäng à! Trên äy thä nào?

- Trên äy cänh đäp nhä tiên, con ngäng i nhä thánh hiän, ngäng i tät đäu đäc lên trên äy.

Ông ngäm nghĩ mät lúc räi bäo:

- Thä thì không đäc! Tôi phäi xuäng âm phä thôi. Thiên đäng nhä bà nói thì lên đäy còn làm ăn gì đäc näa. Bän bè tôi đã và cũng sä xuäng cä đäi âm phä. Bà phäi cäu träi, khän phät đä tôi đäc xuäng đäi đó, mäy ngäng i còn nä tôi đang ä đäi äy, tôi phäi xuäng tìm hä mäi đäc...

Nói xong, ông trän ngäng c mät näc lên. Bà vä täng ông chät oà khóc. Ông mä mät ra bäo:

- Tôi đã chät đâu mà bà väi khóc thä! Gäi ngay thäng trä lý vào đây, tôi có viäc cän cän đän riêng nó.

Bà vä väi quay ra tìm anh trä lý và gäi con cháu vào. Ông đäi tät cä ra ngoài chä đä mät mình anh trä ký tin cän äi. Ông häi nhä:

- Tao đäi väi chú mày thä nào?

- Chu... chu đáo äm ä. Säp luôn nâng đä em. Nhä säp tiän cä, em väa có quyät đänh đä bät chäc träng phòng räi ä!

- Thä thì tät! Bây giä tao đän thä này. Hôm träc lão thäy bói nói kiäp sau tao vän sä làm säp väy nên khi mua vàng mã, chú mày nhä mua và đät cho tao mät... nä thä ký nhä!

Nhà đất bao .....

Tác Giả: Tráng Báo

Thứ Bảy, 01 Tháng 1 Năm 2011 07:37

- Vâng... vâng... em sợ nhà ... sợ nhà ...

- Đây... này...

Sếp thu vào chào rồi thì nhà, anh trình lý phải cúi xuống ghé sát tai mình nghe rõ. Ông nói với người phụ nữ:

- Nhà đất cho tao mua ít bao... cao su nhé! Xuống đi đó là nước, là cái, chớ quên đi bàn, chớ có có cái sợ tin cậy, là dính vào cái khoen tít của SIDA thì chết mất mạng, hiểu không?

- Nhà ông Hàng Mã mình thì đâu có, tôi nghe nói, trâu bò, voi, ngựa, tivi, tủ lạnh, xe máy, ô tô, máy vi tính, cho đến xe tăng, máy bay, tàu hỏa, và tinh nhân tạo, tàu du hành vũ trụ, ra đũa, tên lửa, bom nguyên tử ... Chớ thì hiểu thì gì. Nhà ông cái khoen... bao cao su thì chớ a thấy dân vàng mã họ làm gì!

- Gay nhà?

Sếp thì vẫn bán khoán. Anh trình lý chốt nãy ra sáng kiến:

- Hay là em mua luôn các loại... bao cao su thì để sếp đem theo cho yên tâm. Loại vàng mã là nó làm hàng rơm thì bán mua.

- Đúng đúng! Chú mày đúng là mua trình lý rồi thông minh. Chú mày mà luôn đi theo tao thì tốt quá.

Anh trình lý sẽ tái mua vài cái ra ngay. Còn sếp nữa thì có với rồi yên tâm. Ông thì hát ra rồi mình làm hát.